

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

Nr 137 juni 2014

UTGIVEN SEDAN 1981

www.slmk.org

I DETTA
NUMMER

NPT PREPCOM I NEW YORK

**VALET
2014**

Partierna och
kärnvapenfrågan

**WILDFIRE - ETT NYTT INSLAG
I NEDRUSTNINGSVÄRLDEN**

**DEN EUROPEISKA KRISEN
OCH KÄRNVAPEN** Av Rolf Ekéus

CTBT I EN FÖRÄNDERLIG VÄRLD

**SVENSKA LÄKARE
MOT KÄRNVAPEN**
Nobels fredspris 1985

Ökat stöd för KÄRNVAPENFÖRBUD bland våra riksdagsmän

Det torde inte ha undgått någon läsare av denna ledarsida att vi i Läkare mot Kärnvapen är besvikna över att Sverige har tagit ett så stort kliv tillbaka i kampen för en kärnvapenfri värld. Nu visar det sig dessutom att våra folkvalda företrädare i riksdagen inte heller är nöjda med Sveriges nuvarande roll i kärnvapenfrågan – vilket kanske förvånar någon. Svaren på vår enkätundersökning är upplyftande läsning: en majoritet av riksdagsmännen är inte nöjda med Sveriges nuvarande nedrustningspolitik och flera partier vill att Sverige ska arbeta för ett förbud mot kärnvapen. Vi har också kunnat följa frustrationen över Sveriges passivitet i frågan bland

Läkare mot Kärnvapen har tre budskap till Sveriges nya regering efter valet:

1. Sverige kan inte – likt de kärnvapenberoende staterna i "världens skamvrå" (se ledaren i förra numret) – fortsätta att ignorera den internationella diskussionen om kärnvapnens humanitära konsekvenser. Sverige måste ansluta sig till den grupp av stater som har förstått att den enda slutsatsen som går att dra utifrån kunskapen om kärnvapnens effekter är att de omedelbart måste elimineras.
2. Sverige ska aktivt och i positiv anda delta på den tredje konferen-

"SÅ MYCKET SOM NIO AV TIO SVENSKAR VILL ATT SVERIGE SKA STÖDJA ARBETET FÖR ATT FÖRBJUDA KÄRNVAPEN"

de ledamöter, som är aktiva i riksdagens nätverk mot kärnvapen. Detta till trots har partiernas höga ambition inte varit särskilt synlig i riksdagens arbete. Frustration och ambition räcker inte. Så vad anser de svenska väljarna? I en SIFO-undersökning som Svenska Läkare mot Kärnvapen låtit göra framgår att så mycket som nio av tio svenskar vill att Sverige ska stödja arbetet för att förbjuda kärnvapen. Partiernas enkät svar och väljarnas fulla stöd för ett kärnvapenförbud ger en mycket spännande ingång till höstens riksdagsval. I detta nummer presenterar vi resultatet av undersökningarna. Vill du läsa svaren från partierna och resultatet av SIFO-undersökningen i sin helhet, så finns de publicerade på vår hemsida.

sen om kärnvapnens humanitära konsekvenser i Wien i december, samt erbjuda sitt värdskap för framtida konferenser.

3. Sverige ska aktivt stödja processen för ett globalt förbud mot kärnvapen. Nio av tio svenskar och flera riksdagspartier anser att Sverige bör arbeta för ett förbud mot kärnvapen. Med opinionen i ryggen kan vi i Svenska Läkare mot Kärnvapen trovärdigt föra fram dessa våra budskap i valrörelsen, i Almedalen och i det uppföljande arbetet tillsammans med Sveriges nya regering!

Glad sommar och ett fortsatt spännande supervalår! ❖

Andreas Tolf
andreas.tolf@slmk.org

Josefin Lind
josefin.lind@slmk.org

FOTO: DENNIS DAHLQWIST

I DETTA NUMMER

En fråga som varit nästan helt frånvarande i debatten inför riksdagsvalet i höst är kärnvapenedrustning. Det betyder inte att människor i vårt land är ointresserade av frågan. Som Andreas Tolf och Josefin Lind, ordförande respektive informationsansvarig i SLMK, framhåller i ledaren i detta nummer av vår tidning vill, enligt en färsk SIFO-undersökning, en klar majoritet i Sverige se ett förbud mot kärnvapen. Idag är Sverige inte ett land som aktivt driver denna fråga. I ledaren finns Läkare mot Kärnvapens budskap till den nya regering som tillträder i september.

En annan stor politisk fråga är icke-spridningsavtalet, NPT. Avtalet är aktuellt eftersom den sista förberedande konferensen inför NPT-konferensen 2015 nyligen genomförts i New York, med närvaro av fler NGOs, bland andra SLMK. Även här är oviljan att tala om nedrustning ett problem. Det är framför allt de fem officiella kärnvapenmakterna, de s.k. P5, som undviker denna fråga och i hellre vill tala om icke-spridning. Läs reportaget från den svenska SLMK-delegationen i New York. Missa inte heller artikeln om Richard Lennane, en avhoppad diplomat som skapat en tills nu hemlig hemsida, Wildfire, där han ironiskt och träffsäkert kritiserar kärnvapenmakternas agerande.

Två tidigare svenska toppdiplomater, Hans Blix och Rolf Ekéus, finns också med i LMK nr 137: Rolf Ekéus med artikel om Europa och kärnvapen och Hans Blix som deltagare i en debatt om CTBT, provstoppsavtalet. Vi vill också lyfta fram en uppdatering av aktiviteter i Danska Läkare mot Kärnvapen, en bokrecension om *Analfabekten som kunde räkna*, och som vanligt en intressant Internationell utblick.

Jan Larsson, Ulf König

INNEHÅLL

- 4 VALSPECIAL
PARTIERNA OM KÄRNVAPEN
- 6 RAPPORT FRÅN NPT PREPCOM
I NEW YORK
- 8 WILDFIRE - ETT NYTT INSLAG
I NEDRUSTNINGSVÄRLDEN
- 10 INSPIRATIONSELG I GÖTEBORG MED LÄKARE
OCH STUDENTER
- 12 BOKTIPS, DETTA HAR HÄNT, PÅ GÅNG
- 14 DEN EUROPEISKA KRISEN OCH KÄRNVAPENEN Rolf Ekéus
- 16 CTBT I EN FÖRÄNDERLIG VÄRLD
- 18 INTERNATIONELL UTBLICK
- 20 NOTISER
- 21 MEDLEMSSIDORNA

Läkare mot Kärnvapen nr 137
juni 2014
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 4000 ex

Läkare mot Kärnvapen är en kvartalstid-
skrift som ges ut av föreningen
Svenska Läkare mot Kärnvapen i
samarbete med **Danska Läkare mot
Kärnvapen, Forskare och Ingenjörer
mot Kärnvapen** och **Svenska
Tandläkare mot Kärnvapen**.

Ansvarig utgivare: Jan Larsson
Linnég. 2 H, 753 32 UPPSALA
Tel 0725-66 87 25
E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr: Jan Larsson, Ulf König,
Josefin Lind

Tryckeri: AM-tryck & reklam i Hässleholm
0451-38 49 50

Layout: Gabriel Holmbom,
egdesign.gabriel@gmail.com

Manus till nästa nr skickas till:
Jan Larsson (adress ovan)

Prenumerationsärenden handläggs av
kansliet i Stockholm, adr se sid 17.

Tryckt på miljögodkänt papper.

UTGIVNINGSPLAN

Nr	Manusstopp	Distribution
138	20 sep 2014	okt/nov
139	1 dec 2014	jan 2015

FRAMSIDA:

Magnus Løvold och Daniel Högsta från
ICAN-kontoret i Genève, Beatrice Fihn,
Gabriella Irsten och Mia Gandenberger
från Reaching Critical Will/WILPF på läkta-
ren under NPT PrepCom i New York 2014.

**SVENSKA LÄKARE
MOT KÄRNVAPEN**
Nobels fredspris 1985

VALET 2014

Vad tycker partierna om kärnvapen?

FEMINISTISKT INITIATIV

Feministiskt initiativ anser att Sverige behöver ha en högre profil i nedrustningsfrågor och är missnöjda med att Sveriges roll alltmer är den som vapenexportör.

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

ABSOLUT!

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

JA. Allt eftersom fler och fler inser att de humanitära konsekvenserna av att kärnvapen används är orimliga och omöjliga att ha beredskap för, borde det, med den utgångspunkten, gå att samla i första hand de EU-länder som inte själva har kärnvapen och sedan, i ett nästa steg, tillsammans med en förhoppningsvis växande opinion, också trycka på de kärnvapenbärande länderna. Stegvisa påtryckningar, med hjälp av opinionen.

MEMLESKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

NEJ. Enligt vårt sätt att se ska Sverige inte bli medlem i Nato, bland annat av det skälet men det finns också andra. Militäralliansernas tid borde vara förbi. Hållbar säkerhet når vi först efter militär nedrustning.

CENTERPARTIET

Centerpartiet anser att Sverige bör ta ett steg framåt och söka samverkan med länder som vill stärka arbetet för nedrustning och arbeta för en konvention om förbud mot kärnvapen

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

JA. I en tid då kärnvapenarsenaler förnyas krävs starka och tydliga röster för nedrustning. Tiden är därför mogen för Sverige att tillsammans med likasinnade länder gå vidare och arbeta för en konvention mot kärnvapen.

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

JA. Sverige bör i EU arbeta för att Europa ska bli kärnvapenfritt, till att börja med genom att de strategiska kärnvapnen avvecklas. Sverige kan inte nöja sig med att vara en röst inom eller via EU. EU är blockerat genom två kärnvapenstater. Därför är EU svagt i fråga om nedrustning och starkare när det gäller icke-spridning. Ett EU som inte är tydligare än så utgör snarare ett hot mot icke-spridningsavtalet.

MEMLESKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

NJA. Centerpartiet har inte uttalat att Sverige ska gå med i NATO. Förändringar i samarbetet med NATO förtjänar en öppen, vital och seriös debatt på bred front.

SOCIALDEMOKRATERNA

Socialdemokraterna anser inte att Sverige gör tillräckligt, eller har en framträdande roll, i fråga om nedrustning och icke-spridning av kärnvapen.

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

JA. Sverige bör på ett konstruktivt sätt driva frågan om en konvention som förbjuder all användning av kärnvapen på grund av deras oerhörda inhumana konsekvenser. Sverige bör i FN föreslå att arbetet för en internationell konvention om ett fullständigt förbud mot kärnvapen snarast inleds.

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

JA, till exempel genom att delta aktivt i de forum som finns, såsom Icke-spridningsavtalet, Nedrustningskonferensen, FN och EU-kretsen samt genom att stödja det humanitära initiativet.

MEMLESKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

NEJ. Vi anser inte att Sverige ska bli medlem i Nato. Sveriges militära alliansfrihet ger oss starkare möjlighet och trovärdighet att vara pådrivande i det globala nedrustningsarbetet. Kärnvapen användning är fortfarande en del av vissa Natoländers försvarsdoktriner.

FOLKPARTIET

Om Sveriges roll i kärnvapenedrustningssammanhang anser Folkpartiet anser att Sverige idag deltar i nödvändiga fora och säger sin mening, men "det kan alltid bli bättre".

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

JA, absolut. Men det kommer ta lång tid.

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

JA. Det är önskvärt att minska antalet. Gemensamma överenskommelser är nödvändiga. Både inom EU:s medlemsstater och mellan EU och USA/Nato samt att ha övriga kärnvapenländer med på tåget, inte minst Ryssland.

MEMLESKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

JA, det är upp till varje medlemsland i Nato att kunna avstå från kärnvapen på sitt territorium.

PIRATPARTIET

Piratpartiet tror att en stark och engagerad folkopinion behövs som en komponent för att bli av med det existerande kärnvapenhotet.

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

NJA. Piratpartiet har inte tagit ställning i den frågan, men det är i så fall en fråga som måste drivas på nationell nivå, eftersom det är medlemsländerna och inte EU som har makten över försvars- och säkerhetspolitiken.

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

NJA. EU har ingen makt över medlemsländernas försvar, så det som går att göra i EU är i så fall opinionsbildning. Men på den punkten skulle Sverige kunna vara mycket mer aktivt.

MEMLESKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

Piratpartiet har inte tagit ställning i den frågan.

VÄNSTERPARTIET

Vänsterpartiet anser inte att Sverige gör tillräckligt i kärnvapenfrågan. De anser att Sverige ska värna om sin alliansfrihet och återta rollen i FN som pådrivande i kärnvapenedrustning.

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

JA. De avtal som finns idag syftar till att förhindra spridning av kärnvapen till länder som idag inte har sådana. Vänsterpartiet arbetar för ett totalt internationellt förbud mot alla former av massförstörelsevapen.

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

JA. Sverige måste inom EU vara en stark röst mot kärnvapen och för en nedrustning inom unionen. När det gäller kärnvapen är EU allt annat än konsekvent. Icke-spridningsavtalet lyfts fram som viktigt samtidigt som man inte alls problematiserar det faktum att två av unionens medlemsländer har och utvecklar kärnvapen. Detta trots att det i avtalet ingår att kärnvapenstaterna förbundit sig att successivt avveckla alla kärnvapen.

Utöver det har USA kärnvapen utplacerade i flera av EU:s länder. Den svenska regeringen bör inom EU verka för att Europa ska bli en kärnvapenfri zon.

MEDLEMSKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

NEJ. Vänsterpartiet värnar om den militära alliansfriheten eftersom den möjliggör en självständig utrikespolitik.

KRISTDEMOKRATERNA

Kristdemokraterna anser att Sverige vid FN-konferensen våren 2013 borde ha ställt sig bakom ett uttalande om kärnvapens humanitära konsekvenser som de allra flesta närvarande länderna skrev under.

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

JA. Det behövs en legal struktur i form av en kärnvapenkonvention eller ett ramverk av ömsesidigt förstärkande avtal som bl a innehåller starka verifikationsinstrument och upprätthåller en kärnvapenfri värld. Kärnvapenstater måste uppmanas att påskynda nedrustning som syftar till total eliminering av kärnvapen.

Sverige måste bidra till att alla stater ratificerar provstoppsavtalet (CTBT). Icke-spridningsavtalet (NPT) måste upprätthållas med alla delar: nedrustning, icke-spridning och fredlig användning av kärnenergi.

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

Kristdemokraterna anser att kärnvapen inte kan lösa Europas säkerhetsproblem, och att taktiska kärnvapen som finns på europeisk mark därmed inte borde finnas här.

MEDLEMSKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

NJA. Kristdemokraterna har tidigare år på sitt riksting, ställt sig negativa till medlemskap i Nato, pga att militäralliansen säger att ett medlemsland "till lämplig andel bygger på nukleära stridskrafter". Nu har vi emellertid tagit ett steg emot en utredning av Nato-medlemskap.

MODERATERNA

Moderaterna vill driva på för att det internationella regelverket ska stärkas och för att större framsteg ska göras i form av konkret nedrustning.

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

NEJ. Vi verkar för att länder med kärnvapen ska avveckla dessa. Vi tror dock inte att en ny konvention är det bästa sättet att nå detta mål. Ett stort ansvar för nedrustningen ligger främst på USA och Ryssland som innehar närmare 90 % av världens kärnvapen.

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

JA, vi verkar för att Sverige ska vara drivande inom ramen för EU både när det kommer till nedrustning och icke-spridning. EU bör gå i spetsen för internationell nedrustning och det blir inkonsekvent att kritisera andra stater för innehav av massförstörelsevapen som vissa av EUs medlemsländer själva har. Frågan om ett kärnvapenfritt Europa behöver ses som en del av en framtida, global process som ytterst syftar till att helt avskaffa kärnvapen. En sådan utveckling måste ledas av USA och Ryssland.

MEDLEMSKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

JA. Nato utgör grunden för den europeiska säkerhetsstrukturen. Vi vill fördjupa Sveriges samarbete med Nato och verka för en svensk anslutning.

MILJÖPARTIET

Miljöpartiet anser inte att Sverige gör tillräckligt eller har en framträdande roll inom området för nedrustning och ickespridning av kärnvapen.

ETT INTERNATIONELLT KÄRNVAPENFÖRBUD?

JA. Miljöpartiet tror på och står bakom FN:s målsättning om allmän och total militär avrustning. Viktiga delmål i det arbetet är nedrustningen av världens kärnvapenarsenaler. Ett förbud vore en lämplig svensk ståndpunkt.

ARBETA INOM EU FÖR FÄRRE KÄRNVAPEN I EUROPA?

JA. Sverige bör arbeta för att USA avlägsnar sina taktiska kärnvapen från Europa. Det finns tillräckligt med kärnvapen i världen och Nato-kärnvapen i Europa står i vägen för förhandlingar om ytterligare minskning av ryska arsenaler, då de känner sig hotade av amerikanska kärnvapen så nära inpå sitt territorium.

MEDLEMSKAP I NATO - EN MILITÄRALLIANS MED KÄRNVAPEN SOM STÖTTEPELARE?

NEJ. Det starkaste argumentet emot ett svenskt Natomedlemskap är kärnvapnen. Bland Natos medlemmar finns det ett antal kärnvapenstater och en gemensam kärnvapendoktrin. Som Nato själv uttrycker det: "Den största säkerhetsgarantin för de allierade består av alliansens strategiska kärnvapenstyrkor".

Sverige åter i bräschen för en KÄRNVAPENFRI VÄRLD?

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN PÅ NPT PREPCOM
I NEW YORK Av Josefin Lind, Gunnar Westberg och Andreas Tolf

Medlemsstaterna i icke-spridningsavtalet om kärnvapen (NPT) samlades i New York 28 april till 9 maj för den sista förberedande konferensen inför nästa års översynskonferens.

Svenska Läkare mot Kärnvapen med Josefin Lind, Gunnar Westberg och Andreas Tolf fanns på plats för att tillsammans med ICAN vara det svenska civilsamhällets röst och representanter. Vi hade möjlighet att stötta och uppfordra delegaterna att hålla progressiva anföranden, bevaka och analysera deras uttalanden samt delta

i sidoevenemang.

Den humanitära diskursen om kärnvapen fortsätter att växa i NPT-sammanhang. Allt fler stater ger också sitt uttalade stöd för ett förbud mot kärnvapen. Våra svenska representanter höll ett anförande som komplement till det EU-anförande som unionen efter många timmars förhandlingar med mycket möda och stort besvär kunde pressa fram. Det svenska anförandet innehöll inte många nyheter men var ändå starkare än EU-anförandet och det var ändå en positiv utveckling att Sverige valde att stärka sin position aningen. Ur vårt perspektiv lämnade dock det svenska anförandet mycket att önska. Exempelvis valde man att inte uppmärksamma de två konferenserna om kärnvapnens humanitära konsekvenser som ägt rum i Oslo och Nayarit. Den kommande konferensen i Wien nämndes inte. Vi hade regel-

bunden kontakt med delegaterna men hade ingen möjlighet att påverka det svenska anförandet.

Kärnvapenstaterna fortsätter att hävda sin hängivelse för en kärnvapenfri värld men är oförmögna att presentera vare sig tydliga resultat eller genomgripande åtgärder.

I New York kunde vi också glädjas över hur New Agenda Coalition (NAC) återtog sin kraftfulla röst som en grupp kärnvapenfria länder som sätter stark press på kärnvapenländerna. Sverige var med och grundade gruppen för 15 år sedan men lämnade samarbetet förra året. Utan Sveriges deltagande kunde NAC nu lägga fram ett kraftfullt uttalande och höll flera ambitiösa och målinriktade anföranden. Vi har svårt att se att detta skulle ha varit möjligt med Sverige kvar i gruppen.

En av mötets ljuspunkter kom från Österrike, som utannonserade att den tredje konferensen om kärnvap-

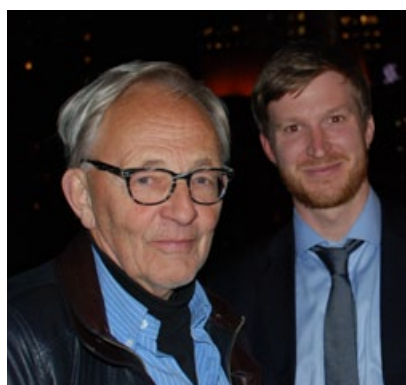

▲ Josefin Lind deltog i ett seminarium om investeringar i kärnvapen och det arbete som Läkare mot Kärnvapen har gjort i Sverige i frågan. På seminariet var även Ray Acheson från Reaching Critical Will/WILPF samt Susi Snyder och Alexandra Hiniker från Pax.

▲ Svenska Läkare mot Kärnvapens ordförande Andreas Tolf lyssnar till staternas anföranden uppe på läktaren.

” Det svenska anförandet innehöll inte många nyheter men var ändå starkare än EU-anförandet och det var ändå en positiv utveckling att Sverige valde att stärka sin position.

▲ Gunnar Westberg och Thomas Nash från Article 36.

▲ Carlos Umaña från IPPNW Costa Rica, Josefin Lind och Cesar Jaramillo från Project Ploughshares i Kanada.

nens humanitära effekter kommer att äga rum i Wien den 8 till 9 december. Helgen dessförinnan kommer ICAN att arrangera ett stort civilsamhällesforum. Förhoppningsvis presenteras snart ett programutkast till regeringsmötet så att vi kan bedöma i vilken riktning man önskar att konferensen ska gå. Naturligtvis kommer vi även att uppvakta den österrikiske ambassadören i Stockholm samt uppmana Sverige att delta aktivt i mötet.

Vi hoppas att många från det svenska civilsamhället finns på plats vid den tredje konferensen om kärnvapnens humanitära effekter i Wien i december för att visa Sveriges regering hur viktigt det är att Sverige återtar sin ställning som ett land i bränslen för en kärnvapenfri värld. Sveriges röst behövs! ❖

▲ Ray Acheson från Reaching Critical Will/WILPF håller civilsamhällets anförande till delegaterna.

WILDFIRE > _

”BRÄNN NPT!”

Av Andreas Tolf

Inga fler kommissioner, papperstranor eller pratkvarnar. Budskapet på den anonyma hemsidan www.wildfire-v.org är beskt och skrämmande träffsäkert.

Många har undrat vem som ligger bakom. Allt talade för att pseudonymen *Wildfire* (löpeld) var en person med djup insikt i det spel som försigår på hög diplomatisk nivå bakom icke-spridningsavtalets kulisser.

Personen bakom *wildfire* visade sig vara den australiensiske diplomaten Richard Lennane, som slutligen tröttnat på den rådande kärnvapenordningen och de kärnvapenfria ländernas undergivenhet. Under det nyligen genomförda NPT PrepCom i New York höll han ett välbesökt seminarium med konferensens mest uppseendeväckande titel, *Burn the NPT*. Lennanes huvudbudskap: det krävs nu en förändring av själva spelreglerna för att nå resultat, ”time to change the game”.

Lennane liknar kärnvapenländerna vid missbrukare. Trots en eventuellt uppriktig önskan att bli fri från beroendet räcker inte viljans kraft. Problemet skylls ofta på andra. Den oundvikliga lösningen skjuts på framtiden; efter jul, när saker har lugnat ner sig, när framtiden ser lite ljusare ut. Då ska jag sluta. Det är sällan en framgångsrik strategi.

WWW.WILDFIRE-V.ORG

Nuclear disarmament: some cold hard truths

Nuclear-weapon states will not engage in negotiations on a comprehensive nuclear disarmament treaty. Not now, not ever.

Negotiating detailed disarmament procedures and verification provisions for nuclear weapons is vastly complex - and pointless without the participation of the nuclear-weapon states.

The so-called step-by-step approach has got nowhere. This will not change.

The NPT legitimizes nuclear weapons. It holds the non-nuclear-weapon states in thrall, powerless and paralyzed by their good intentions, as eternal supplicants to the nuclear powers.

The civil society effort to abolish nuclear weapons is flailing. Without a clear, achievable short-term goal, it cannot unify, focus or exert effective pressure on governments.

All the cards are on the table. The catastrophic consequences of any use of nuclear weapons are understood. The motivations of the nuclear-weapon states are clear. Further research, commissions, studies, analysis, eminent windbags and general whining will add nothing.

It's time to change the game.

Read more > _

De kärnvapenfria länderna liknas på samma sätt vid anhöriga till missbrukaren, vilka i sin strävan att ordna tillvaron städar, fixar, tvättar och ordnar saker och ting för att skyla över missbruket: ett sätt att dämpa svärtan och göra livet uthärdligt. I snart 45 år har vi väntat på att löftet om avrustning ska infrias. Och de kärnvapenfria länderna har krävt, tjatat, klagat, bönfallit och blivit indignerade. Utan framgång. Ska man då fortsätta att hålla fast vid

en idé som inte givit resultat efter så pass lång tid? Nej, menar Lennane och vänder sig mot den rådande uppfattning hos kärnvapenländerna som han döpt till Hoffmanns doktrin efter en välkänd diplomat: *även om planen inte fungerat hittills, finns det ingen anledning att överge den*.

Lennanes lösning är att skilja ett förbud mot kärnvapen från nedrustning. Först bör vapnen förbjudas. I förbudet behöver inledningsvis

” Lennane liknar kärnvapenländerna vid missbrukare. Trots en eventuellt uppriktig önskan att bli fri från beroendet räcker inte viljans kraft. Problemet skylls ofta på andra.

inte kärnvapenländerna och deras likasinnade finnas med; redan idag är cirka 140 stater redo att ta detta första steg genom att förbjuda anskaffande, innehav, transport av och användning av kärnvapen. De stater som har ett intresse av icke-spridning kommer att känna sig tvingade att ansluta sig till förbudet. Kärnvapenländer kan ansluta sig efter förhandlingar om tilläggsprotokoll som reglerar hur deras kärnvapen ska avrustas inom tydliga tidsramar.

De länder som anslutit sig till ett förbud kommer också att ha makt över dagordningen. De kommer att ta ansvar för att driva en seriös kärnvapenedrustning genom att agera i stället för att vänta, och därigenom börja bygga en värld som kärnvapenländerna kommer att vilja ansluta sig till. Ett förbud skulle inte vara en garanti för nedrustning, det medgav Lennane, men det skulle fungera som ett verktyg. Det skulle bidra med två komponenter som saknas i de befintliga avtalen: ett legalt ramverk och ett tydligt mål – en kärnvapenfri värld. ❖

**RICHARD LENNANE
CHIEF INFLAMMATORY OFFICER
WILDFIRE>_**

"I started Wildfire>_ because I realized that the nuclear disarmament movement had become trapped in its own rituals and traditions. Everyone had their assigned roles - the nuclear-weapon states, the non-nuclear-weapon states, civil society - and dutifully performed their choreographed steps in a slow dance that never changed. I thought that the initiative to examine the humanitarian consequences of nuclear weapons had exposed a crucial vulnerability in the nuclear-weapon states, and I couldn't understand why nobody jumped on this historic opportunity. I eventually concluded that the problem lies as much with the conflicted interests of the non-nuclear-weapon states as it does with those who actually have the weapons.

So Wildfire>_ is not against nuclear weapons so much as it is against hypocrisy, double standards and duplicity. Does Sweden benefit from nuclear weapons? If so, come out and say it. Stop pretending to support nuclear disarmament - be honest, and leave the NPT. If Sweden doesn't benefit from nuclear weapons, then it's time to take a cold, hard look at your own policies and actions that - for all the good intentions - are preserving the status quo and inhibiting progress on disarmament. It's too easy to blame the nuclear-weapon states for everything, and to sit and wait for them to move towards some safely distant target. That's what they want, and it will help them keep their weapons forever."

Vice ordförande Åsa Lindström värmer upp deltagarna med en associationsövning inför eftermiddagens workshop.

Engagemang och visioner

INSPIRATIONSHELG I GÖTEBORG MED LÄKARE OCH STUDENTER Av Andreas Tolf

Iunderskön natur, några minuters väg från Göteborg, ligger Wendelsbergs folkhögskola med sitt vita träslott. Där samlades tolv SLMK-medlemmar i strålände försommarvärme under rubriken *Engagemang och visioner*.

De flesta var relativt unga (sett till våra medlemmars genomsnittsalder) och flera hade även med sig sina småbarn. Pernilla Lundmark deltog från kansliet och hade tillsammans med Åsa Lindström och Andreas Tolf tagit fram programmet som bestod av föreläsningar och workshops.

Många nya idéer kläcktes och mot slutet av första dagen utkristalliserades tre huvudområden som deltagarna ville fortsätta arbeta med: barnvänliga mötesformer, återupplivande av lokalgrupper samt en föreläsningsturné till landets medicinska fakulteter.

Många kunde känna igen sig i problemet att få tid till allt man vill efter att man tagit examen, flyttat och kanske bildat familj. För att underlätta ett engagemang på en nivå som kan variera efter livets förutsättningar och som kan gå att kombinera med rollen som småbarnsförälder, arbetade vi under helgen med idéer om mötesformer som inte utesluter barnen. Det kan handla om att ha luftigare program, lokaler för lek, övernattningsmöjligheter för hela familjen och parallella aktiviteter för barn och medföljande partners. En grupp bildades som ska arbeta vidare med konkreta idéer att lägga fram för styrelsen.

Lokalgrupperna runt om i landet har länge fört en allt mer tynande tillvaro. Många var överens om att det ofta krävs att man är en grupp för att det ska vara roligt att engagera sig. Flera medlemmar bosatta i Göteborgstrakten planerade att starta en mer sammanhållen Göteborgsgrupp med olika medlemsaktiviteter.

Idén att genomföra en föreläsningsturné till landets medicinska fakulteter fanns sedan tidigare, men utvecklades under helgen. Vi funderade på upplägg och teman som är relevanta och lockande för både studenter och läkare; en blandning av kliniskt användbara kunskaper, som handläggning av akuta strålskador, samt mer politiskt användbara kunskaper om kärnvapnens humanitära effekter och klimatpåverkan.

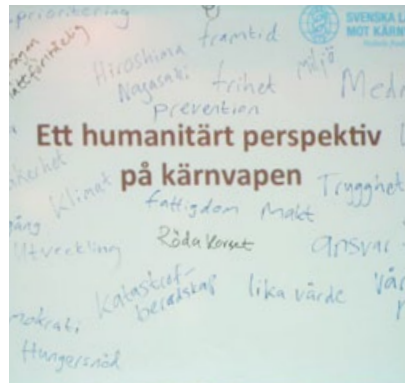
Denna helg var möjlig att genomföra tack vare de gåvor som ni medlemmar har skänkt. Tack! ❖

▲ I smågrupper utvecklades idéer om hur föreningen ska arbeta framöver.

▲ På IOGT-NTO-rörelsens folkhögskola Wendelsberg samlades nya och gamla medlemmar – från Skellefteå i norr till Lund i söder – för att visionera i vacker sekelskiftesmiljö.

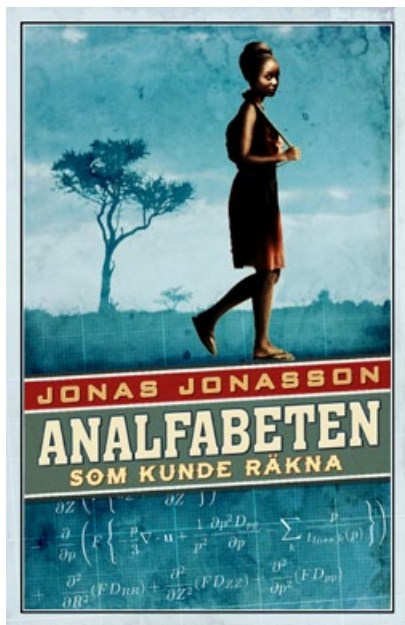

▲ Några av helgens deltagare efter fikapaus i solen. Fr v Karin med dotter, Ljungby; Andreas, Gävle; Birgitta, Lund; Pernilla, Stockholm, Wasan och Lin, Uddevalla; Wenjing, Stockholm; Johannes, Skellefteå; Åsa, Eskilstuna; Johannes, Göteborg.

Boktips

ANALFABETEN SOM KUNDE RÄKNA

av Jonas Jonasson, Piratförlaget 2013

Kärnvapentechnologin och den diplomatiska problematiken kring kärnvapen kan presenteras på olika sätt. Journalisten, entreprenören och numera även författaren Jonas Jonasson gör det på ett synnerligen olik sätt, först i *Hundraåringen som klev ut genom fönstret och försvann* (2009) och nu i en uppföljande bok *Analfabeten som kunde räkna* (2013).

I *Analfabeten* är det Sydafrikas kärnvapenprogram som går som en röd tråd invävd i en associationsrik fiktiv historia som spänner mellan Sydafrika och Sverige, och som har inslag av kärnvapenstaternas inte alltid så smickrande diplomati. Historien kryddas av lagom små doser av berikande fakta vad gäller kärnvapentechnologi, dock hela tiden med en ironisk glimt i ögat.

Huvudpersonen som följs från uppväxt till mogen ålder beskrivs på omslagets baksida på följande sätt: *Hon började arbeta som femåring, blev föräldralös vid tio. Ingenting tydde på annat än att hon skulle leva ett tag till i sitt skjul i Sydafrikas största kåkstad och sedan dö, saknad av ingen. Om hon*

inte varit den hon var, men det var hon ju.

Kopplat till denna bokanmälan vill jag rekommendera en av rapporterna i det av SLMK arrangerade seminariet *Instead of Nuclear Weapons*, som ägde rum i ryska duman 2002. Bland de 14 rapporterna finns en från fredsfnorskningsinstitutionen *Centre for Conflict Resolution* vid University of Cape Town: "The Rise and Demise of South Africa's Nuclear Weapons Programme: Lessons for States with Nuclear Weapons Programmes?" av Guy Lamb och Karen Peters. Gå in på www.slmk.org/publikationer och klicka på *Instead of Nuclear Weapons*, Sid 34-38.

Läs gärna denna rapport först, och ha sedan stor glädje av Jonas Jonassons persongalleri i *Analfabeten som kunde räkna*. Jag hade svårt att lägga ifrån mig boken innan jag kom till sista sidan.

Hans Levander

Detta har hänt

BESÖK PÅ USA:S AMBASSAD

Den 14 april besökte Josefin Lind, Leonore Wide och Gunnar Westberg USA:s ambassad för att diskutera förutsättningarna för en framgångsrik NPT PrepCom. Vi ville också diskutera orsaken till att USA inte deltog i konferenserna om kärnvapnens humanitära konsekvenser i Oslo och Nayarit.

Vi träffade chefen för den politiska avdelningen, Rob Andrew, som hade en allmän kunskap om kärnvapen. Han sade sig stå i tät kontakt med såväl Washington som svenska UD i dessa frågor. Vi frågade om USA:s planer för en konferens om en zon fri från massförstörelsevapen i Mellanöstern, men fick inget riktigt klagörande svar. Angående mötena i Oslo och Nayarit menade han att eftersom USA inte hade fått igenom den dagordning man hade velat (främst gällande Nayarit)

valde man att inte delta på konferensen.

Svenska Läkare mot Kärnvapen har inte varit på USA:s ambassad sedan 2005. Vi hoppas att det inte dröjer lika länge till nästa gång - inför översynskonferensen 2015 önskar vi få ett nytt möte.

Josefin Lind

MÖTE PÅ UD NIS DEN 24 APRIL

Det var stor uppslutning av NGOs. Bland deltagarna märktes Agneta Norberg, Henrik Salander, Dick Clomé, Emma Rosengren och Thomas Jonter, Lena Marie som är ny medlem i SLMK och vill engagera sig, Sven Thiberg, Lars Ingelstam och Ingela Mårtensson. Närvarande från UD NIS var Håkan Åkesson, enhetschef, Annika Thunborg, biträdande enhetschef samt Jenny, ny gruppchef efter Maria Linderyd och Johannes Andreasson, departementsråd (efter Jonas Norling).

Håkan Åkesson som är en mycket sympatisk man, höll i mötet och inledde med att tala om vad Sverige gör just nu, förutom NPT. Det handlade om att reducera antalet kärnvapen och detta genom att stödja "Chicago Council on Global affairs", styrelsepost i IAEA t.o.m. september 2014, stödda CTBTO samt GEM-gruppen, främja inledande förhandlingar av FMCT och då stödja Group of Governmental Experts där Olli Heinonen från Finland är nordisk representant samt att arbeta för nukleär säkerhet främst genom Nuclear Security Summit.

Vad gäller NPT berättade man att nedrustning av kärnvapen görs av kärnvapenstaterna (!), framsteg bör ske i alla tre benen, de dokument som ingått ska följas, arbetet inom EU är viktigt, man vill främja en konstruktiv miljö, Sverige kommer att hålla ett nationellt anförande och anförande och/eller working paper tillsammans med EU och andra grupper (jag misstänker Australiengruppen men det ville de inte bekräfta). Vad det nationella uttalandet kommer att innehålla får vi bara vänta och se. Håkan och Johan-

nes är på plats första veckan (tillsammans med NY-folk) och Ulf Lindell från Genève och Johannes är på plats andra veckan. Vi sa att vi ska stämma träff med dem när vi är där. Ingela Mårtensson från Kvinnor för Fred och Operation 1325 kommer att vara på plats andra veckan, annars vet jag inga andra svenska NGOs som ska dit.

Det var en lång frågestund. Agneta Norberg tog mycket plats och berättade om USA:s militärbaser, att man måste förstå kärnvapenpolitiken i det sammanhanget. Frågan om *Action plan* togs upp av flera personer däribland undertecknad – att den inte ser ut att vara i närheten av att implementeras, och det höll de ju med om; några svar på hur Sverige arbetar för att så ska ske gavs dock inte utöver vad som redan sagts. Mellanöstern – vad händer med den konferensen, det hade de ingen info om men Håkan trodde inte att det skulle orsaka problem vid PrepCom, då vissa framsteg ändå har gjorts. P5 har kommit överens om ett rapporteringsformulär och en glossary så de kommer nog att vara nöjda med sina framsteg!

Sedan var det en hel del diskussioner om CTBT.

Henrik Salander sa att han börjar se att kärnvapendebatten har förändrats och lyfte fram att jag brukar skriva det i artiklar och bloggar och att han började se att jag har rätt. Sammanfattningsvis inte så många nyheter, största nyheten var kanske att Sverige ska hålla ett eget anförande. Men det var ett långt, konstruktivt och tidvis lite galet möte.

Josefin Lind

På gång

DLMK AFHOLDER LANDSMØDE

Lördag d.20.sept. 2014 kl 14
i Lille Strandstræde nr.10,1.,1254 Kbh.K
(Klaus Arnungs ejendom). DLMK re-funderer rejseudg. sv.t. en togbillet.
Efterfølgende byder DLMK på middag på nærliggende restaurant.

DANSKE LÆGER MOD KERNEVÅBEN

I Nayarit, Mexico, afholdtes 13.-14.febr. 2014 *Second Conference on the humanitarian impact of Nuclear Weapons*, en opfølgning på konferencen i Oslo i marts 2013. Danmark repræsenteredes ikke ved diplomati, men ved en kemiingeniør fra Beredskabsstyrelsen. Delegationer fra 146 stater samledes til drøftelse af de katastrofale virkninger af detonation af kernevåben på mennesker og miljø. Diskussionerne førte til enighed om staternes forpligtelse til at nå frem til et legalt bindende instrument til afskaffelse af kernevåbnene. Østrig inviterede til en opfølgende conference senere på året.

28.4.-9.5. 2014 afholdtes 3. *Preparatory Committee under the Non-Proliferation Treaty* i New York til forberedelse af *Review Committee 2015*.

Før Mexicomødet og Prepcom har vi- DLMK/ICAN DK- skrevet breve til udenrigsminister Martin Lidegaard i hvilke vi anmoder den danske regering om at tage initiativ til multilaterale forhandlinger om et nyt legalt redskab, der forbyder kernevåben, en *Nuclear Weapons Convention*. Vi påpeger i brevene det katastrofale humanitære perspektiv og at ¾ af verdens stater går ind for en NWC, at kernevåbenstaterne fortsat renoverer og moderniserer deres kernevåben og bruger 105 mia.USD årligt på kernevåbenprogrammerne der er uacceptable, også p.g.af sygdomsfremkaldende uranminering og produktion. Og at der fortsat er 17.292 kernevåben i verden, hvor omkring 2000 er parat til affyring indenfor få minutter.

Vi påpeger, at Danmark har været med i flere *Joint Statements* der beskriver nødvendigheden af afskaffelse af kernevåbnene, men at Danmark hidtil ikke har kunnet gå ind for snarlig forhandling om en NWC, angivelig fordi dette vil vanskeliggøre arbejdet under NPT i relation til kernevåbenstaterne.

Vi har modtaget et positivt brev fra nedrustningsambassadør Uffe Balslev, Udenrigsministeriet, der bl.a. skriver:

”Udenrigsminister Martin Lidegard har bedt mig svare på Jeres venlige brev af 8.april 2014 vedrørende mødet 28.4-9.5.2014 i New York i den Forberedende Komité (PrepCom) til Gennemgangskonferencen for NPT 2015. Vi har stor respekt for DLMK og ICAN’s prisværdige arbejde for en verden uden atomvåben og takker for Jeres mange gode argumenter knyttet hertil. Vi vil så vidt muligt lade dem inspirere den linie vi vil lægge på mødet. Dansk politik på nedrustningsområdet er ikke nødvendigvis en uforanderlig størrelse, og vi er altid villige til at lytte til andre lande og NGO’ers argumenter både før og under møderne.

Som angivet i regeringsgrundlaget har regeringen ønsket at hæve den danske profil på nedrustnings- og ikke-spredningsområdet. Et led heri har været at styrke det humanitære perspektiv. På det nucleare område har Danmark og Norge siden april 2012 deltaget i en kernegruppe af 16 lande som har forberedt de mundtlige indlæg om de uacceptable humanitære konsekvenser af nucleare eksplosioner der over de senere år er blevet oplæst på møder i NPT PrepCom og første udvalg under FN’s Generalforsamling.”

Uffe Balslev skriver også at ”den danske regering finder, at en snarlig forhandlet forbudstraktat vil underminere de hidtidige processer...”

Niels Dahm, DLMK

Den EUROPEISKA KRISEN och kärnvapnen

Av Rolf Ekéus

Det finns idag ingen konvention med juridiska, tekniska och politiska krav på total avveckling av kärnvapen, så som är fallet med t.ex. biologiska och kemiska vapen.

En utveckling av snabbt försämrade internationella relationer i Europa har nu efterhand tillsammans med konflikterna i Mellersta Östern och de hårdnande relationerna mellan Kina och dess grannar Japan, Filippinerna och Vietnam lett till en växande spänning mellan kärnvapenmakterna.

Fram till denna nya utveckling har kärnvapendiskussionen sedan 2001 tenderat att fokusera på oron för nukleär terrorism. Kontroll och spridning av all vapentechnologi och vapenmateriel har stått i centrum och då i synnerhet i syfte att förhindra att terroristorganisationer skulle kunna få tillgång till kärnvapenkapacitet. Med Obama-administrationen som pådrivande har tre toppmöten om nukleär säkerhet genomförts i Washington DC, i Seoul och tidigare i år i Haag, för att följas av ytterligare ett i Washington om två år.

Kärnvapenedrustning i traditionell bemärkelse har under ett antal år kommit att hamna i bakvatten. I fråga om strategiska kärnvapen lyckades dock USA och Ryssland för två år sedan efter komplicerade förhandlingar nå ett avtal, "New START". Avtalet innebar tydliga reduktioner av de båda makternas strategiska arsenaler: av antalet kärnvapenladdningar och av

antalet vapenbärare (landbaserade och ubåtsbaserade missiler samt bombflygplan utrustade för att utföra kärnvapenangrepp).

Implementeringen av avtalet kommer inte att ändra styrkeförhållandena globalt eftersom USA och Ryssland även framöver kommer att vardera ha mångfaldigt större mängd vapen än några andra kärnvapenmakter. Avtalet sätter ett numerärt tak för vardera sidan på 1550 utplacerade stridsspetsar. Dessa siffror bör ställas mot det samlade antalet kärnvapen i världen vilket uppgår till 17 270, utplacerade eller i lager, av vilka de två stora kärnvapenmakterna innehar den alldeles övervägande andelen, 7 700 (USA) och 8 500 (Ryssland), allt i

Livermore och Sandia National Laboratories.

Ingen av de övriga kärnvapenmakterna – anslutna till icke-spridningsfördraget (Storbritannien, Frankrike och Kina) eller ej (Indien, Pakistan och Nordkorea) – har inspirerats av "New START" till att över huvud taget överväga att reducera de egna kärnvapenarsenalerna.

UTSIKTER FÖR NEDRUSTNING

I slutet av april i år hade jag tillfälle att i snabb följd besöka Washington och Moskva för att få en bild av hur ansvariga personer i de båda huvudstäderna värderar framtidsutsikterna för

” Rose Gottemoeller, nedrustningschef och chefsförhandlare på USA:s utrikesdepartement, överraskade med en optimistisk inställning och beredskap att inleda förhandlingar så snart Moskva förklarar sig redo att ställa upp.

enlighet med SIPRI:s beräkningar.

Den kanske största strategiska betydelsen av "New START" är att existerande stabiliserande system för transparens (parterna emellan), dvs. verifikation och kontroll, har fått en bindande förlängd livstid och moderniserats. Detta viktiga nya avtal tycks dock inte kunna förhindra att de två ledande stormakterna fortsätter att modernisera sina system. Den amerikanska senatens ratifikation har sålunda kunnat uppnås politiskt först efter det att betydande finansiella anslag avsatts till amerikanska kärnvapenlaboratorier som Lawrence

fortsatta nedrustningsförhandlingar. Jag kunde notera att den amerikanska administrationen i dagsläget är inriktad på och hoppas kunna återuppta förhandlingar om fortsatta ömsesidiga reduktioner av de strategiska kärnvapenarsenalerna. Rose Gottemoeller, nedrustningschef och chefsförhandlare på USA:s utrikesdepartement, överraskade med en optimistisk inställning och beredskap att inleda förhandlingar så snart Moskva förklarar sig redo att ställa upp.

Vladimir Ermakov, biträdande chef för det ryska utrikesdepartementets nedrustningsavdelning

A close-up portrait of Rolf Ekéus, an elderly man with white hair and glasses, wearing a dark suit and tie. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression.

Rolf Ekéus är en svensk diplomat och ambassadör som under flera år arbetat med nedrustningsfrågor. Han ledde den svenska delegationen vid nedrustningsförhandlingarna i Genève 1983–88 och har varit Sveriges ambassadör vid ESK i Wien och i Washington (1997–2000).

visade sig vara avsevärt mer tveksam. Han hänvisar till det amerikanska (i samarbete med NATO) utplacerade missilförsvaret, vilket skulle kunna devalvera det ryska offensiva systemet och dess strategiska kapacitet. Försök från båda sidor att i konsultationer utveckla någon form av samarbete för att modifiera effekten av missilförsvaret har inte avsatt några resultat. Det är därför svårt att i dagsläget dra någon annan slutsats än att ytterligare framsteg i fråga om reduktion av strategiska vapen får anstå.

I bakgrunden ligger därtill det förhållandet att USA:s och västs konventionella vapenkapacitet både numerärt och tekniskt klart överstiger de ryska stridskrafternas förmåga i Europa såväl som i övriga regioner. Under det kalla kriget var förhållandena de omvända och då var det väst som eftersträfvade nukleär överlägsenhet.

Det är därför kanske inte egendomligt att Ermakov bestämt avisade förhandlingar om eliminering av taktiska kärnvapen, så länge de ungefär 200 amerikanska taktiska vapnen fortsatt är utplacerade i NATO-stater (Tyskland, Nederländerna, Belgien, Italien och Turkiet) och inte dragits tillbaka till amerikanskt territorium

på samma sätt som Moskvas 2 000 taktiska kärnvapen placerats på ryskt nationellt territorium. Även om man i Washington inte nödvändigtvis ville invända mot ett tillbakadragande av de taktiska kärnvapnen från Europa var detta svårt till följd av ett envist motstånd mot en sådan aktion bland flera NATO-allierade. Den tyska regeringen är visserligen sedan flera år en bestämd förspråkare för att alla kärnvapen avlägsnas från landets territorium. Om så skedde, skulle med stor sannolikhet också Nederländerna och Belgien begära en avveckling av stationeringen av de amerikanska taktiska kärnvapnen på det nationella territoriet. Turkiet motsätter sig tillbakadragande, men till detta kommer en viss internationell oro att Turkiet, om de amerikanska kärnvapnen drogs bort från dess territorium, skulle kunna frestas överväga att anskaffa en egen nationell kärnvapenkapacitet, även om detta givetvis skulle ske i strid mot landets legalt bindande åtagande enligt NPT.

En direkt avveckling av Natos euratiktiska kärnvapen skulle innebära att man tvingades till en omstrukturering av den nuklerära avskräckningsdoktrinen. Detta förklarar varför flera

av Natos medlemsstater starkt har motsatt sig tanken på ett Europa fritt från kärnvapen, då man befarar att en sådan utveckling skulle försvaga det kärnvapenparaply som utgör Natos säkerhetsgaranti för sina medlemmar. Parentetiskt kanske man bör erinra om att det alliansfria Sverige inte direkt skulle beröras, eftersom vårt land inte, som det ibland hävdas, befinner sig under Natos kärnvapenparaply.

Min fråga till Ermakov om möjligheterna att efter år av förseningar äntligen kunna inleda förhandlingar vid Conference on Disarmament, CD, i Genève om ett multilateralt avtal om stopp för all produktion av klyvbart material för kärnvapen (cut-off treaty), avisades med en axelryckning. Visserligen var Pakistan det enda land som blockerade inledning av förhandlingar men det var bara på ytan, menade han. I verkligheten var det flera länder, inklusive Kina, som motsatte sig förhandlingar. En mer närliggande fråga i detta sammanhang borde i stället vara förslag från Kina och Ryssland om att i CD initiera förhandlingar om ett förbud mot stationering av kärnvapen i rymden. Av detta har dock USA föklarat sig ointresserat. ❖

CTBT *i en föränderlig värld*

Av Josefin Lind

Den 11 april anordnade Utrikespolitiska Institutet (UI), SIPRI och UD:s enhet för nedrustning och icke-spridning (UD-NIS) tillsammans ett seminarium om CTBT "From prohibiting nuclear testing to detecting tsunamis and missing airplanes: The Nuclear-Test-Ban Treaty in a changing world".

Detta hölls med anledning av att UD-NIS och Sveriges regering stod värd för ett möte mellan den relativt nyligt utsedda grupp av "eminenta personer" som ska verka för CTBT:s ikraftträdande. Gruppen kallas kort och gott Group of Eminent persons (GEM) och består av cirka tjugo personer. Från svenskt håll är Hans Blix representant och han satt i panelen vid seminariet tillsammans med Lassina Zerbo, som är "executive secretary" på CTBTO, och Kevin Rudd, tidigare premiärminister och utrikesminister i Australien. Anna Jardfelt på UI modererade samtalet och Tariq Rauf från SIPRI agerade expertfrågeställare.

Blix inledde samtalet med att berättade att det nu råder en "avtalsutmattning" (treaty fatigue) vilket orsakar att CTBT inte kommer någonvart. PTBT som kontrast trädde i kraft omedelbart vilket berodde dels på att det var just efter Kubakrisen (många var rädda för kärnvapen i

allmänhet) och dels på att människor var rädda för nukleär nedsmutsning. Ingen testar ju ändå kärnvapen numera (förutom Nordkorea), så varför är det så svårt att få avtalet att träda i kraft? Jo, för att USA vill hålla alla dörrar öppna och utan en amerikanskt ratificering kommer ingen annan att ratificera heller. Blix menade att detta var ganska osmart av USA, man tar en stor risk genom att inte ratificera om man vill se en värld fri från kärnvapen. Obama-administrationen vill nog gärna ratificera men har inte senaten med sig. Eftersom Clinton lade fram ratifikationen i senaten och förlorade, vågar man inte göra detsamma utan väntar tills man vet att man har majoriteten med sig. Blix pratade även om de strategiska kärnvapnen i Europa.

” Blix inledde samtalet med att berättade att det nu råder en "avtalsutmattning" (treaty fatigue) vilket orsakar att CTBT inte kommer någonvart.

Dessa är oanvändbara men problemet är att USA ändå vill ha något i retur från Ryssland för att plocka bort dem. Vilket Ryssland aldrig skulle gå med på eftersom de vet att de amerikanska vapnen är oanvändbara ändå. FMCT (Fissile Material Cutoff Treaty) kommer man heller ingen vart med, och lika illa är det när det gäller att minska riskerna för kärnvapenolyckor.

Blix gick sedan över till att tala om Nuclear Security Summit i Haag, som gick av stapeln i slutet av mars i år. Han menade att det var en bra övning som syftade till att minska risken framför allt för kärnvapenterrorism. NSS kan inte misslyckas och är en

easy-win för alla parter men handlar egentligen inte om nedrustning. Han avslutade ändå med att beskriva CTBT som ett ovanligt avtal eftersom det i praktiken är aktivt trots att det ännu inte trätt i kraft.

Zerbo menade att det viktigaste för CTBT idag är att fungera avskräckande genom att inga test kan passera obemärkta förbi. Han underströk GEM:s betydelse, som den diplomatiska röst som kan leda CTBT framåt. Självkritiskt nämnde Zerbo att CTBTO missat två viktiga internationella händelser, där man kunde ha aktualiserat frågan om provstopp, nämligen Syrien och Iran. En av hans viktigaste uppgifter, menade han, var att göra journalister medvetna om CTBT, att "mainstreama" CTBT så att ratifice-

ringen av CTBT blir en naturlig följdfråga för dem att ställa när statschefer som diskuterar icke-spridning av kärnvapen. Han bad om allas hjälp att föra CTBT högre upp på agendan. Rudd redogjorde för hur GEM har delat upp olika geografiska och tematiska områden emellan sig. Han menade att Nordkorea är det land idag som hotar CTBT genom att bryta moratoriet. Det enda land som skulle kunna påverka Nordkorea idag är Kina och Kina kommer inte att pressa Nordkorea om inte USA agerar. Nordkorea behöver pressen från Kina och Kina vill ha säkerhetsgarantier från USA. Han såg idag vissa tecken på att denna kedja

Hans Blix är en svensk jurist, politiker och ämbetsman. Mest känd som generaldirektör för Internationella atomenergiorganet (IAEA) 1981-1997, sina arbeten inom FN samt att han ledde The International Weapons of Mass Destruction Commission.

skulle kunna komma att utvecklas positivt och det är detta han kommer att fokusera på framöver. USA och Kina har börjat med en serie möten både i ländernas huvudstäder och i samband med andra möten. Här ville Rudd få in CTBT i diskussionerna – vilket inte händer idag. Han menade att USA och Kina har en relativt god relation och att diskussioner om CTBT vore ett bra ämne här. Kan inte Kina ratificera först då? Jo, det skulle nog Kina gärna vilja men han trodde inte att det skulle påverka den amerikanska senaten. Det är viktigt att smida medan järnet är varmt; även om relationerna mellan USA och Kina är goda idag, finns det inget som garanterar att de är det om några år. Rudd berättade att Nordkoreas tredje kärnvapentest skedde på den kinesiska nyårsafton vilket gjorde

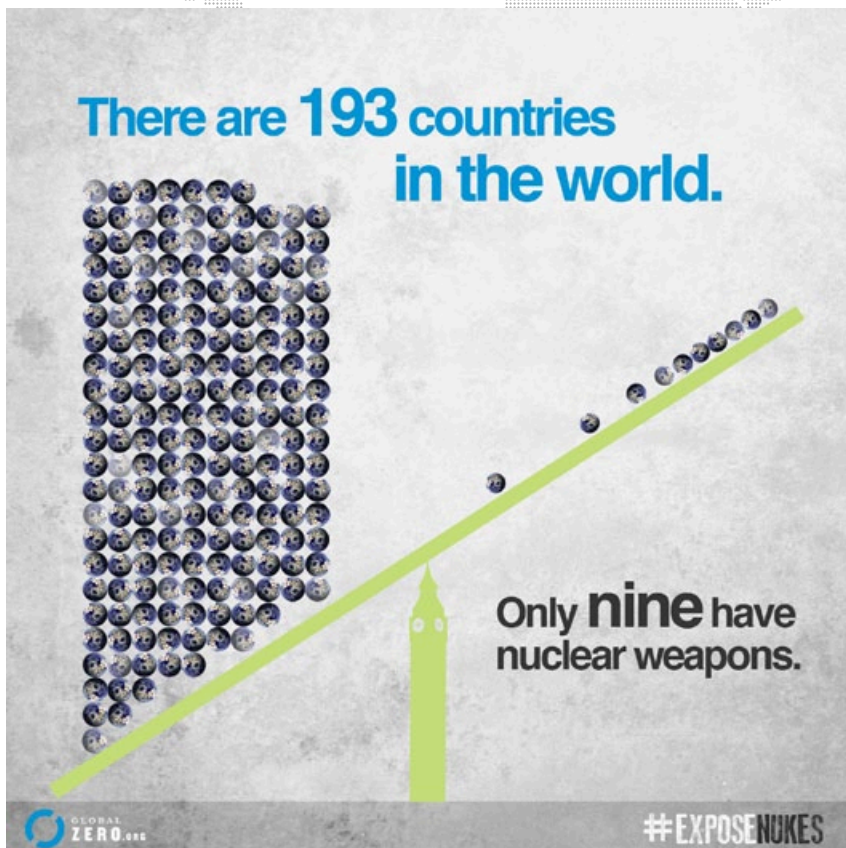
kineserna väldigt upprörda, och detta har försämrat relationerna.

Rudd pratade även en del om Mellanöstern, vad som hindrar länderna där (Egypten, Israel och Iran) från att ratificera, ingen av dessa planerar ju några kärnvapentester. Egypten och Israel är nog mest rädda för ett iranskt test, vilket knappast är i görningen. De vill se att arbetet för en zon fri från massförstörelsevapen i Mellanöstern går framåt men den utlovade konferensen har ju ännu inte ägt rum. I P5+1-diskussionerna med Iran finns inte CTBT med; måhända är det där fel plats för denna fråga, då de har nog med känsliga och svåra ämnen där. Syrien, Saudiarabien och Jemen har inte heller ratificerat. Deras ratifikation är inte nödvändig för ikraftträdande men det hade varit

positivt och bra för regionen om de gjort det.

Ett problem med CTBT är att det inte träder i kraft i och med en enskild ratifikation, därför dröjer det ännu längre till staterna ratificerar – det ger ju ändå inget.

Rauf ställde några intressanta frågor till panelen. Blix fick frågan om vad Sverige kan göra för att skynda på processen. Rudd fick frågan om det är så smart av Australien att överväga att exportera uran till Indien tanke på att Indien varken är part i NPT eller CTBT. Blix svarade att Sverige borde verka mer för nedrustning och inte bara för icke-spridning. Rudds svar var något otydligt lite halvmumlande om att Australien har kontrollmekanismer och ställer tydliga krav. ❖

Global Zero är en internationell kampanj som arbetar efter en tidsplan med sikte på att världen ska vara kärnvapenfri år 2030. Vill du veta mer? Gå in på www.globalzero.org.

IRANS VÄGVAL: KÄRNVAPEN ELLER INTE?

Iran sysslar med civil kärnenergi och planerar inte för egna kärnvapen, säger Irans regering. USA och många andra tvivlar på detta. Ett preliminärt avtal mellan sex stormakter och Iran giltigt i januari – juli 2014 innebär ett uppehåll i utvecklingen av kärnenergi i Iran i utbyte mot relativt små lättnader i den handelsbojkott mot Iran som USA, FN och EU upprätthåller.

Hur skulle Iran kunna utnyttja kärnenergiprogrammet till att utveckla kärnvapen? Uran i uranmalm oxideras till uranoxid. För kärnreaktioner krävs uranisotopen ^{235}U som måste anrikas så att det blir mer ^{235}U än ^{238}U . Detta görs genom att uranoxidgasen centrifugeras så att ^{235}U vandrar

mot centrifugens centrum medan den tyngre isotopen ^{238}U vandrar mot periferin. Det krävs tusentals ihopkopplade centrifuger för att anrikningen ska vara effektiv. För vanliga kärnkraftreaktorer krävs en halt ^{235}U på 3-5 %, för forskningsreaktorer 12-20 %. För kärnvapen ska renheten helst vara 85 %. Det preliminära avtal som gäller nu säger att Iran får anrika sitt uran högst till 5 %. Men är det troligt att Iran kommer att avveckla sitt förmodade kärnvapenprogram? Ja, det har ju hänt förr, i Sydafrika, Argentina, Brasilien, Canada och Sverige: "Yes. There's been rollback in South Africa, rollback in Brazil and Argentina, rollback in places like Canada and Sweden. They all could build a bomb. They haven't done it."

På 70-årsdagen för D-dagen den

6 juni 1944 då de allierade trupperna landsteg ska Putin delta i minnesceremonier i Normandie tillsammans med Obama och andra västliga ledare. Då blir det kanske tid för överläggningar om Irans kärnreaktorer.

PBS (Public Broadcasting Service, USA) <http://www.pbs.org> HYPERLINK "http://www.pbs.org/newshour/updates/taking-apart-irans-nuclear-program/" HYPERLINK "http://www.pbs.org/newshour/updates/taking-apart-irans-nuclear-program/" newshour/updates/taking-apart-irans-nuclear-program/

KÄRNVAPEN, FOLKHÄLSA OCH LOKALA KATASTROFER

Två forskare från två nationella amerikanska laboratorier för utveckling av bl.a. kärnvapen, Lawrence Livermore och Sandia, har skrivit en artikel om hur upprustningen med kärnvapen påverkar människors hälsa. Artikelns abstrakt är innehållslöst och författarnas adresser kan uppväcka fördomar hos vem som helst men texten ger faktiskt – såvitt jag kan bedöma – en bra översikt av olika nedrustningsavtal alltsedan 1925 års Geneveprotokoll, som förbjöd kemiska och biologiska vapen, till dagens situation. Författarna framhåller att "atomer för fred" inte bara är kärnkraftverk utan också diagnostik och behandling av sjukdomar hos människor och djur, utrotande av tsetseflugan och sterilisering av livsmedel.

Jag önskar att jag fått läsa att kärnvapnen måste förbjudas på samma sätt som biologiska och kemiska vapen, men det kan man nog inte förvänta sig i en skrift från kärnvapenlaboratorier. Artikelns ämne är radioaktivitet, om den termen finns som beteckning på strålningsälskare.

En annan tidskriftsartikel från civila och militära myndigheter i USA skisserar en utbildning i fyra nivåer för läkare, sjuksköterskor, brandmän och andra om hur man ska agera vid lokala katastrofer med radioaktiv strål-

▲ Bild från förhandlingar i Geneve, 20 november 2013, angående Irans kärnenergiprogram.

ning, särskilt terrorattacker med 'dirty bombs' (se nedan). Säkert lovvärt, men helt otillräckligt vid kärnvapenkrig – mot dem finns det ingen bot, bara profylax.

I PubMed, det ledande medicinska biblioteket på nätet, finns under 2014 ytterligare flera studier av tänkbara nukleära och radiologiska terrorattacker, främst med ^{137}Cs , ^{60}Co (kobolt) och ^{131}I (jod).

Dreicer M, Pregoner A. Nuclear Arms Control, Nonproliferation, and Counterterrorism: Impacts on Public Health. *Am J Public Health*. 2014.

Blumenthal DJ et al. A sustainable training strategy for improving health care following a catastrophic radiological or nuclear incident. PrehospHYPERLINK "http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/24521850" *Disaster Med*. 2014.

SMUTSIGA BOMBER AV SJUKHUSISOTOPER?

Blodet i blodbanker bestrålas för att döda eventuella bakterier eller virus. I Sverige använder vi röntgenstrålning, i USA ofta $^{137}\text{CsCl}$, dvs. radioaktivt cesiumklorid som är ett avfall från kärnreaktorer. (Det var $^{137}\text{CsCl}$ som vi hittade i Sverige efter reaktorexpllosionen i Tjernobyli; det är "kallt" – icke

radioaktivt – $^{137}\text{CsCl}$ som jag och många andra medicinska forskare använt för att separera makromolekyler i täthetsgradienter i centrifug.) Cesiummetoden är billigare och driftssäkrare än röntgenmetoden men $^{137}\text{CsCl}$ kan användas i 'dirty bombs', bomber med ett konventionellt sprängämne som vid detonation sprider ett radioaktivt ämne i omgivningen. 'Dirty bombs' (strålningsvapen) är den enklaste formen av kärnvapen. Man befärad att en del terrorgrupper kan sätta ihop 'dirty bombs' med radioaktivt material, stulet från sjukhus. Federation of American Scientists (FAS) och amerikanska Röda Korset varnar för denna risk. $^{137}\text{CsCl}$ är ett idealiskt radioaktivt ämne för 'dirty bombs'.

Bryan Bender. Blood irradiators cited as threats to security. *The Boston Globe*, 2014.

LÅNGSAM NEDRUSTNING I USA OCH ÖVRIGA P5

Inför PREPCOM 2014 publicerade regeringen i USA att de amerikanska lagren av kärnvapen minskat med 309 stridsspetsar sedan år 2009 (från 5113 till 4804), en siffra som är mycket lägre

än vad många förväntade efter att president Obama talat om dramatiska och djärva minskningar och ett slut på kalla kriget-tänkande.

Längst fram på en kärnvapenmissil finns flera stridsspetsar som nära målen oberoende av varandra kan styras mot olika mål. 309 stridsspetsar kan innebära färre än hundra missiler. PREPCOM 2014 är förberedelserna inför de internationella förhandlingarna år 2015 om icke-spridningsavtalet. Dessa förhandlingar hålls vart femte år. John Loretz, IPPNW och ICAN, har skrivit en nedslående blogg från PREPCOM 2014 (May 2) om oviljan att avskaffa kärnvapnen hos P5 (de fem ursprungliga kärnvapenländerna), om fem decennier med löften som P5 brutit, om en letargisk miljö vid förhandlingarna. Men till slut prisar han ICAN och ser ett hopp i deras intensiva arbete.

Hans Kristensen, FAS Blogg. <http://blogs.fas.org/security/2014/05/prepcom2014/> International campaign to abolish nuclear weapons, ican <http://www.icanw.org/>

ÄRKEBISKOPEN KRITISERAR SVERIGES PASSIVITET I KÄRN- VAPENFRÅGAN

Ärkebiskop Anders Wejryd skrev tillsammans med Kyrkornas världsråd ett öppet brev till utrikesminister Carl Bildt den 7 maj där de riktar skarp kritik mot Bildts ovilja att stödja det humanitära initiativet för nedrustning. De menar att det humanitära perspektivet på kärnvapen har varit bidragande till att ge kärnvapenfria stater en möjlighet att leva upp till sina nedrustningsåtaganden i Icke-spridningsavtalet om kärnvapen och bör stödjas av Sverige. Detta är ett viktigt steg för kärnvapenfrågan och vi i Svenska Läkare mot Kärnvapen har skickat ett tackbrev till ärkebiskopen för detta initiativ. Kritiken mot Sveriges passivitet i kärnvapenfrågar börjar komma från allt fler delar av samhället och vi hoppas självfallet att Svenska Kyrkan kommer att bli mer synlig i kärnvapenfrågan framöver. Hela brevet kan läsas på Svenska Kyrkans hemsida, avdelningen pressmeddelanden (http://www.mynewsdesk.com/se/svenska_kyrkan/pressreleases/aerkebiskopen-sverige-boer-ta-enermer-framtraedande-roll-i-eliminering-av-kaernvapen-992601)

DEBATTARTIKLAR I UNT OCH ETC

Sveriges nuvarande arbete i kärnvapenfrågan får underkänt av svenska folket och av partier både i opposition och i regeringsställning. Så varför är Sverige så passivt? Detta frågar Svenska Läkare mot Kärnvapen genom ordförande Andreas Tolf i två debattartiklar som publicerades i UNT och ETC i samband med SIFO-undersökningen samt riksdagsenkäten som presenteras i detta nummer.

Artiklarna hittar du här:

unt.se/asikt/debatt/forbjud-karnvapen-3168304.aspx

www.etc.se/debatt/lyssna-pa-folket-forbjud-karnvapen

DU VET VÄL OM ATT DU KAN TESTAMENTERA TILL OSS?

Allt fler människor testamenterar hela eller delar av sina tillgångar till föreningar som arbetar med ett syfte man stödjer. Läkare mot Kärnvapen har fått två testamenten genom åren, där det senaste var ett större belopp under 2011 som gjorde att vi kunde investera i en nyanställning av Pernilla Lundmark och den satsning på ICAN och medlemsrekrytering som hon arbetar med.

Vi tar gärna emot fler testamentesgåvor i framtiden och genom vårt 90-konto kan du känna trygghet i att vi förvaltar ditt arv väl och dina anhöriga kan lita på att vi med respekt investerar i arbetet för en kärnvapenfri värld. Kontakta en jurist och få hjälp med hur du kan upprätta ditt testamente, glöm inte bort att du måste inte testamentera hela din tillgång utan kan välja att en del går till välgörande ändamål.

MINNESGÅVOR - ETT SÄTT ATT HEDRA NÅGON SOM STÅTT DIG NÄRA

Ibland får vi in minnesgåvor i samband med begravningar. Det är oftast på initiativ av närstående men ibland kommer det även spontana gåvor från som människor väljer att stödja vårt arbete för en kärnvapenfri värld för att hedra den bortgångna. Det är lätt att ge en minnesgåva, sätt in önskat belopp på BG 901-0901 och meddela oss eller begravningsbyrån både ditt och den bortgångnes namn och vart vi ska skicka tackkortet så sänder vi ett tack antingen till begravningsbyrån eller till direkt till anhöriga.

LAGERLOKAL SÖKES

Känner du till en torr och relativt lättillgänglig lokal som står tom? Läkare mot Kärnvapen är i behov av förrådsutrymme för arkivmaterial, främst papper och pärmar. Allt av intresse, så länge det är torrt och skadedjursfritt och i Stockholmstrakten!

Har du något tips? Kontakta

Josefin Lind på 08-400 20 483 eller josefin.lind@slmk.org

AUTOGIRO

Du vet väl om att du kan betala din medlemsavgift och skänka en regelbunden gåva via autogiro? Gå in på www.slmk.org/bli-medlem/ och ladda ner en anmälningsblankett. Du kan även anmäla dig via din internetbank eller ringa oss på 08-400 20 483 så skickar vi en blankett! Genom 90-kontot är vi kontrollerade av Svensk insamlingskontroll och Frivilligorganisationernas insamlingsråd, det garanterar att din gåva används på ett korrekt och etiskt sätt!

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPENS STYRELSE OCH LEDNING

Ordförande:

Andreas Tolf, Gävle.....0706-363 834, andreas.tolf@slmk.org

Vice ordförande:

Martin Tondel, Uppsala0705-435 640, martin.tondel@slmk.org
Åsa Lindström, Eskilstuna0736-631 140, asa.lindstrom@slmk.org

Sekreterare:

Meit Krakau, Danderyd0709-608 084, meit.krakau@slmk.org

Koordinator:

Leonore Wide, Saltsjöbaden0706-920 319, leonore.wide@slmk.org

Medlem i IPPNW:s internationella råd:

Gunnar Westberg, Göteborg.....0727-443 023, gunnar.westberg@slmk.org

Ledamöter:

Ann Marie Janson Lang, Stockholm..0706-655 651, annmarie.janson-lang@slmk.org
Christina Vigre Lundius, Perstorp.....0738-525 553, christina.vigre.lundius@slmk.org
Frida Sundberg, Göteborg0702-305 865, frida.sundberg@slmk.org

Studentrepresentant:

Vakant

Suppleanter:

Birgitta Sahlström Kastlund046-211 6345, birgitta.kastlund@slmk.org
Jan Larsson, Uppsala0725-668 725, jan.larsson@slmk.org
Gösta Alfvén, Stockholm0739-660 835, gosta.alfven@slmk.org
Johannes Eldblom, Göteborg.....0734-233 100, johannes.eldblom@slmk.org
Nelli Jonasson-Filippova, Skövde0762-300 634, nelli.jonasson-filippova@slmk.org
Johannes Norberg, Skellefteå0702-754 222, johannes.norberg@slmk.org
Monika Palmgren, Solna.....0709-519 067, monika.palmgren@slmk.org
Wenjing Tao, Södertälje.....0737-641 952, wenjing.tao@slmk.org

Studentsuppleant:

Märta Leffler, Malmö.....0707-569859, marta.leffler@gmail.com

Valberedning:

Carin Odhner, Stocksund08-755 50 29, carin.odhner@slmk.org
Karin Stenstedt, Bromma08-255 638, karin.stenstedt@slmk.org
Erik Wareborn, Malmö.....0709-757 161, erik.wareborn@slmk.org

Auktoriserad revisor

Christina Gotting, Stockholm.....08-32 83 10, christina@gottingrevision.se

Godkänd revisor, suppleant:

Gunnel Söderlund, Österskär0733-450 160 gunnel.soderlund@gusorevision.se

Föreningsrevisor:

Bengt Lindell, Kalmar0706-472 347, bengt.lindell@slmk.org
Föreningsrevisorn fyller även föreningens "whistle-blower"-funktion och kan kontaktas via whistleblower@slmk.org

Föreningsrevisor, suppleant:

Kristina Olofsson, Hudiksvall0650-102 56, kristina.olofsson@slmk.org

KANSLI

Information och kommunikation

Josefin Lind
0760-24 51 58
E-post: josefin.lind@slmk.org

Medlemsregister och prenumerationsärenden

Cerese Olsson
E-post: cerese.olsson@slmk.org

ICAN Sverige

Pernilla Lundmark
0760-02 50 99
E-post: pernilla.lundmark@slmk.org

Svenska Läkare mot Kärnvapen
Norr tullsgatan 45
113 45 Stockholm
Tel: 08-400 20 483

Kassör och kanslichef

Klas Lundius
Svenska Läkare mot Kärnvapen
Håkantorpsmölla
281 91 Perstorp
E-post: klas.lundius@slmk.org

PERSONPORTRÄTTET

Frida Sundberg

Profession:

Barnläkare

Uppdrag i SLMK:

Styrelsemedlem

Personligt:

Om kärnvapen används blir följderna så fruktansvärda att det är svårt att förstå. Dessutom kostar kärnvapen vansinnigt mycket pengar som skulle kunna användas till bättre saker. Om jag på något sätt kan bidra till att kärnvapen avskaffas vore det dumt att låta bli att försöka i alla fall. Därför är jag med i Svenska Läkare mot Kärnvapen.

ORGANISATIONER MOT KÄRNVAPEN

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN - SLMK

En gång beskrevs läkarrörelsen mot kärnvapen av en engagerad medlem så här:

”Vi är inte en grupp aktivister som råkar vara läkare. Vi är först och främst läkare, som tagit på oss att lindra lidande och död. Vi lyfter detta engagemang till en global nivå i ett gemensamt försök att förhindra det svåra lidande och de förluster i människoliv som kärnvapenkrig skulle leda till.”

Det tycker vi fortfarande är ett bra sätt att beskriva vilka vi är och varför det är vår uppgift som läkare att ta ställning i frågan om det sista ännu icke förbjudna massförstörelsevapnet.

Vi är den svenska sektionen av International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) som är en bred internationell organisation med 150 000 medlemmar, som har en kärnvapenfri värld som gemensamt mål. I Sverige är vi idag nästan 3 000 läkare och medicinstudenter som är medlemmar. Dessutom har vi associerade medlemmar från yrkesgrupper som liksom läkare vill värna liv och hälsa, nämligen:

- Tandläkare
- Forskare och ingenjörer
- Sjuksköterskor, sjukgymnaster och analytiker

Som associerad medlem deltar du i verksamheten och har samma förmåner som ordinarie medlemmar, med den enda skillnaden att du inte kan inneha en styrelsepost.

Både Svenska Läkare mot Kärnvapen och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om vapnets medicinska effekter.

Som medlem får du tidningen Läkare mot Kärnvapen 4 gånger/år. Det är den enda svenska tidskriften om kärnvapen.

Vårt arbete finansieras till ca 80 % av medlemsavgifter. Utan detta stöd skulle vi inte kunna agera så självständigt och vetenskapligt trovärdigt som vi gör idag. En stark röst för de humanitära och medicinska nedrustningsargumenten är nödvändig i dagens kärnvapendebatt. Vi är den rösten, tack vare en engagerad läkarkår.

Medlemsavgiften är 290 kr/år för läkare och 200 kr/år för associerade medlemmar. Alla studenter betalar 100 kr/år.

Du hittar oss på webben: www.slmk.org eller facebook.com/SLMK.1981

INTERNATIONELL KAMPANJ FÖR ETT KÄRNVAPENFÖRBUD

2007 lanserade IPPNW en bred kampanj för kärnvapnens avskaffande som getts namnet ICAN – International Campaign to Abolish Nuclear Weapons. Idag samlar den 331 organisationer i 80 länder som ställt sig bakom kampanjens krav på ett internationellt avtal om förbjuder kärnvapen. I Sverige medverkar elva stora freds- och miljöorganisationer i ICAN som drivs av initiativtagaren Svenska Läkare mot Kärnvapen.

www.icanw.org / www.icanw.se
facebook.com/ican.sweden
 Twitter @ICAN_Sweden

DANSKE LÆGER MOD KERNEVÅBEN - DLMK

Bestyrelsen består af: Niels Dahm formand og kasserer, Cæcilie Buhmann international councillor i samarbejde med Alexandra Schou, Klaus Arnung kontaktperson til Läkare Mot Kärnvapen og udarbejdelse af årsberetning, Alexandra Schou studenterkontakt og hjemmeside, Povl Revsbech sekretariat og hjemmeside, Anton Aggernæs revisor sammen med Bent Petersen, Willy Hanghøj-Petersen, Sarah Ndoni studenterrepræsentant.

DLMK:s bestyrelse

Povl Revsbech, Brabrand, 86 26 47 17, revsbech@dadlnet.dk
 Anton Aggernæs, Frederiksberg, 38 34 35 07, aggernaes.a@dadlnet.dk
 Klaus Arnung, Vedbæk, 45 66 11 81, k.arnung@dadlnet.dk
 Niels Dahm, Fåborg, 62 61 83 61, dahm@avernak.dk
 Cæcilie Bøck Buhmann, København N, 26 18 95 06, cbuhmann2002@yahoo.com
 Alexandra Schou, København N, 27 21 81 15, alixschou@hotmail.com
 Willy Hanghøj-Petersen, 97424726, mobil 23747505, willyhp13@gmail.com
 Sarah Ndoni, København S, 50247452, ndoni_sar@hotmail.com

DLMK:s sekretariat:

c/o Povl Revsbech, 86 26 47 17
revsbech@dadlnet.dk

Medlemskab opnås ved indbetaling af årskontingent på Giro 8 03 91 00
 300 Dkr for læger og pensionister
 100 Dkr for studenter
 200 Dkr for støttemedlemmer
 DLMK:s hjemmeside: www.dlmk.dk

DEN HÄR VALGUIDEN presenterar information om hur nio partier ser på sex olika politiska frågor. Partierna är: Vänsterpartiet, Miljöpartiet, Socialdemokraterna, Moderaterna, Kristdemokraterna, Folkpartiet, Centerpartiet, Sverigedemokraterna och Feministiskt Initiativ. Vi har valt att lyfta fram den politik som partierna presenterar i partiprogram, valplattformar eller motsvarande som deras officiella politiska linje i de olika frågorna. Svenska Läkare mot Kärnvapen står endast för delen om kärnvapen medan Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet, IKFF, har tagit fram de 5 övriga frågorna: kvinnors rättigheter i EU och globalt, säkra vägar in i Europa, fattigdom inom EU, klimat samt försvar och säkerhet.

HEM PARTIER FRÅGOR OM OSS UNDERSÖKNINGEN

FÖRSVAR & SÄKERHET

FATTIGDOM INOM EU

KÄRNVAPNEN

KLIMAT

KVINNORS RÄTTIGHETER I EU & GLOBALT

SÄKRA VÄGAR IN I EUROPA

Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet, IKFF

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN
Nobels fredspris 1985

Hemsida av GLXMedia

POSTTIDNING B 03

Avsändare:
Svenska Läkare mot Kärnvapen
Norr tullsgatan 45
113 45 Stockholm
Sweden

**Begränsad
eftersändning**

Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

6-7 Dec, 2014

ICAN CIVIL SOCIETY

FORUM

VIENNA

Time to ban

**Nuclear
weapons**